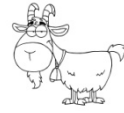

פניני הפרשה

ויקרא אל משה (א, א)

אם רוצה אדם שהקב"ה יקרא אליו, היינו יסייע לו בחיים ובעבודת ה', ישתלם במידות ויקרא: ותרנות, יראת שמיים, קדושה, רצון (להדבק בה' ולהיות עבדו), אהבת ה'. מפי השמועה.

קורבן חידוש

אדם פי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב)

אפשר לפרש על מה שכתב הרב פחד יצחק זי"ע וזה לשונו: אדם שמחדש חידושים מדעתו כאילו הקריב קרבן לה'. ע"כ. וזהו שאמר אדם פי יקריב- תיבת יקריב עולה בגימטריא 322, וגם המילה יחדש עולה בגימטריא 322. ותיבת מכם נוטריקון מדעתו כאלו מקריב קרבן לה'.

מכם קרבן לה'- ר"ת מקל וס"ת המן. כמו שאמרו חז"ל בגמרא חגיגה (יד.) גדולה הסרת הטבעת (שנתן אחשוורש המן) יותר מ-48 נביאים שעמדו לישראל שלא נתעוררו לשוב בתשובה אלא ע"י גזרת המן שהיא כמקל ושבת מוסר. ונמצא שעל ידי אותה גזירה נתקרבו לה' יתברך, וזהו שאמר הפסוק: אדם פי יקריב מכם קרבן לה' (מנחת כהן).

השבת הגול

והיה פי יחטא ואשים והשיב את הגולה אשר גזל (ה, כג)

והיה פי יחטא היינו ימות האדם ונשמתו תחסר מגופו (תחטא לשון חסרון), למה מת? כי אשים להקב"ה היינו עבר עבירות והתחייב, ממילא והשיב את הגולה היא נשמתו ששיב אותה להקב"ה ונקראת גולה כי הוא כמי שגזל מהקדושה ונתן כוח לקליפה, כי לא נופחה בו נשמה חשובה אלא כדי שיעבוד לקדושה והוא עבד לקליפה, אשר על כן מעתה גזל היינו ג' ימים לבכי, ז' ימים להספד, ל' ימים לתספורת. מאיר אליהו שליט"א.

רפואה שלמה

ידוע שרבי נחמן בברסלב זי"ע אמר שיש להתרחק מרופאים. שאלו את מוהר"ש שיק זצ"ל מה יש לו לומר על דברי הרב? ענה מוהר"ש זצ"ל: אני פוגש כל יום ארבעה רופאים:

א	דוקטור לרנר (באדיש)	=	איש לימוד
ב	דוקטור פלדמן (באדיש)	=	איש שדה, כלומר תפילה
ג	דוקטור ווסרמן (באדיש)	=	איש מים, כלומר מקווה
ד	דוקטור פריילך (באדיש)	=	איש שמח, כלומר שמחה

מי שמוסיף מוסיפים לו

ואת חמישתו יוסף עליו (ה, טו)

יש פה רמז יפה ל-שי עולמות, שיקבל האדם לאחר אריכות ימים ושנים. שי בגימטריא עולה למנין 310, אם נחלק את ה-310 ל-5 חלקים, שזה חמישתו יוצא מספר 62.

ידוע שהאדם עשוי מ-248 אברים ואם יוסיף עליו 62 שזה חמישתו יוצא 310 שזה בגימטריא שי, ולכן האדם צריך להוסיף עוד על הקדושה בכל מיני דרכים לעבוד את הקב"ה, וכמה שיכול יותר כך יוטב לו. (ליקוטי יהודה).

במזל טוב ובסימן טוב

וקמץ הפהן ממנה מלוא קמצו (ה, יב)

מעשה בבחור כהן, שלכבוד חתונתו שלח לו אחד הגדולים מתנה, ובה פתק עם ברכה בנסח הבא: "מזל טוב, וקמץ הכהן ממנה..." היה זה 'כתב חידה' בעבורו, במשך כל ימי 'השבע ברכות' ניסה בכל כוחו לפענחו, ולא עלתה בידו. עד שמישהו מידידיו פירש לו את הברכה על פי דברי הגמרא הנודעים במסכת ברכות (ח.) במערבא, (ארץ ישראל) כשאדם התחתן עם אשה אמרו לו: מצא או מוצא? מצא- דכתיב מצא אשה מצא טוב, מוצא דכתיב ומוצא אני מר ממות את האשה רצה אפוא אותו גדול לרמוז לו: וקמץ הפהן ממנה, שנשואיו יהיו בקמץ תחת המי- מצא אשה מצא טוב ולא בחולם- מוצא... והנה על עצם דברי הגמרא ששואלים את החתן, אם הוא מצא טוב וטוב לו- הכל בסדר, ואם לא- מדוע לדרוך לו על הפצעים?... אלא, שכשנדקדק בלשון הגמרא נראה שבמערבא באו לחתן בימי ה'שבע ברכות' ואמרו לו: דע לך, "מצא" או "מוצא" תלוי בך. הרי כתוב שחתן דומה למלך. עד מתי? התשובה היא- כל זמן שהכלה ממשיכה להיות מלכה על ידי שבעלה מכבדה כמלכה- הוא ממשיך להיות מלך. איך שאתה תנהיג את- הבית- כך יראה ביתך. (ומתוק האור)

מצא או מוצא

הגאון רבי עקיבא איגר זי"ע נזדמן לסעודת נישואין, כאשר פרס החתן את החלה שעל השלחן, חטפו המסובים את פרוסת "המוציא" מידי, בהתאם למנהג שהיה נהוג באותם מקומות. כששאלו את רבי עקיבא איגר לפרש המנהג הזה, ענה ואמר: מצינו בגמרא: במערבא שאלו- מצא או מוצא, דהיינו אם נתקיים בו הכתוב מצא אשה מצא טוב, דהיינו, אם תקיים בו הכתוב מוצא אני את האשה מר ממוות. לכן חוטפים מיד החתן את המוציא כדי שישאר בידו רק מצא.

תלמיד חכם שאין בו דעה... בשו"ע

בספר "שיח צדיקים" הובא פרושו של רבי ברוך גוארליץ זצ"ל בדרך צחות על דברי חז"ל. הכוונה כאן לאותם "רבנים" הנותנים הכשרים על בשר וכדומה בעד בצע כסף, ואינם מפקחים ברצינות כפי הנדרש. יוצא, שהם מכשילים את הרבים רח"ל באכילת נבלות וטרפות, והם - אותם רבנים - גרועים יותר מן הנבלה, כי נבלה יכולה להכשיל את האדם שאוכל אותה רק במקום שהיא נמצאת, אבל הרבנים הנ"ל מכשילים את הרבים גם מרחוק ולא רק במקום מסוים. על זה אמרו, שתלמיד חכם שאין בו דעת לעשות כדת וכדין תורה בתנו השגחה על כשרות הבשר, נבלה עדיפה ממנו. (ומתוק האור)

לסיים בטוב

מכל אשר יעשה לאשמה בה (ה, כו)

בכמה מתפוצות ישראל נהגו לקרוא בתורה בפרשת ויקרא, היה כל הקהל עומד וקורא בקול רם: **לאל אשר שבת מפל המעשים ביום השביעי**, ופירש הגה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע - פרשת ויקרא מסתיימת במילים: **לאשמה בה** - וכדי לא לסיים בדבר רע, אמרו הקהל: **לאל אשר שבת מפל המעשים ביום השביעי ראשי תיבות: לאשמה בה.**

רועה ישראל האזינה • סיפור ללכת

המאמין ברועה ישראל, כאילו מאמין במי שאמר והיה העולם! כשהיה הגאון הרב רפאל עבו זצ"ל אברך כבן שלשים, התבקש לצאת למרוקו כדי לפעול לחיזוק הדת והחינוך היהודי. בעידודם ובתמיכתם של רבני הקהילות עבר מישוב לישוב, הקים תלמודי תורה ושכנע את ההורים לשלוח לשם את בניהם, לבל ייסחפו ברוחות הזמן ויתרחקו מיהדותם. ראשית פעילות וברב אט, שם כינס את נכבדי הקהילה וראשי הכדי להסביר מטרת בואו ולבקש עזרתם. ברגש עז דיבר, אך באמצע נאדמו ניגש אליו פרנס הקהילה מר משה יפרח, והתנצל שחייב הוא לעזוב עתה: בנו חולה ובידו התרופות שחייב הוא ליטול. מפני כבודו של האורח הנעלה התעכב עד כה, ועתה עליו ללכת. אמר לו הרב: "נוכחות כבודו נחוצה כאן מאד עבור קבלת ההחלטות שיסייעוני בהמשך דרכי. ולפיכך אבקשו להישאר, ובזכות זו ישלח ה' לבנו רפואה שלמה במהרה". התחבט הפרנס, ואמונת החכמים גברה. החליט להישאר ולהשפיע ככל יכולתו. לא עברה שעה ארוכה, ולחדר נכנס הרוקח בבהלה: "מר יפרח כאן?" שאל. כשראהו, חקר: "היכן התרופות שנתתי לך?" "עודן בידי", ענה מר יפרח, "אני מתנצל שטרם נתתיו לילד, הרב לא הניחני ללכת הביתה!". "הרב הציל את חיי הילד", ענה הרוקח. "בטעות נתתי לך תרופה שגויה. אם הילד היה נוטל אותה, היה מת!!!" אין לתאר את השפעת המעמד, ובו במקום החליטו הכל פה אחד לתמוך בשליחותו של הרב בכל היכולת כדי שתוכתר בהצלחה!

פתגם השבוע:

חיוך 😊 ושתיקה אלו שני דברים הכי יפים שהקב"ה נתן לאדם! חיוך זו הדרך לפתור בעיות ושתיקה 😊 זו הדרך למנוע אותן..."

שבת שלום ומבורך 😊 מלא באושר ושמחה. שאלוקים יתן לכם שפע ברכה והצלחה, שכל מה שתבקשו הי יגיד לכם כן, וכן יהי רצון ונאמר אמן. ממני אוהבכם, דוד יעקב

ד"ת לעילוי נשמת המנורה הטהורה, מו"ר הגאון רבי שמעון גבאי בן רחל זצ"ל

עבירה גוררת עבירה

שוטר בניו-יורק עמד בצומת ורשם קנסות לכל מי שעבר עבירת תנועה, והנה הוא רואה נהג אחד בשם ג'ו שנוסע בזהירות ובנהיגה נכונה, הוא עוצר אותו ואומר לו: **מגיע לך פרס של 5,000 שקל על כך שאתה נוהג כשורה**. כששמע הנהג את הבשורה הטובה הוא אמר לשוטר: **סוף סוף אני אוכל להתחיל ללמוד בבית הספר לנהיגה**. אשתו של הנהג שישיבה לידו, בשמעה את דברי בעלה, אמרה לשוטר: **אל תשים לב למה שהוא מדבר, הוא מדבר מתוך שכרות**. ואז הילד שישב מאחור אומר לאביו: **אבא, לא אמרתי לך שעם רכב גנוב לא תגיע רחוק?** ובעוד השוטר שומע את כל זה והמום מכל העניין, הוא שומע אדם שצועק לעברו מתא המטען של הרכב: **שוטר! שוטר! הם חטפו אותי...**

המלח

ולא תשביית מלח (ב, יג)

ולא תשביית מלח - ראשי תיבות **מות**. רמז למה שראיתי בדברי חז"ל שעל ידי שישים המלח על השלחן ינצל ממגיפה רח"ל, ויאריך ימים, וזהו שאמר: **ולא תשביית מלח ברית אלוהיך מעל מנחתך**. וכן יש לרמוז מלח ברית אלוהיך - סופי תיבות **חת"ך** שם קדוש הממונה על הפרנסה, רמז שטובלים הפרוסה במלח כשמברכים המוציא ומכוונים בפסוק **פתח את ידך**, גם סופי תיבות שם הקדוש הנזכר. (וישע ציון). ואולי זה טעם נוסף שהובא ברבנו **כף החיים** זי"ע שצריך לטבול הפרוסה במלח שלש פעמים כנגד שלש אותיות שם הקדוש הנזכר. **וקל קרבן מנחתך במלח** - בפסוק זה יש רמזים על ברית המילה, במילה **במלח** רמז על ברית מילה בראשי תיבות יוצא של ברית מילה ליום ח' וגם במילה **תמלח** רמז בראשי תיבות יוצא של תכין משתה ליום ח'.

תשובה

ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו (ה, טז)

מובא בספר **אדרת אליהו**, דידוע דאדם שעושה עבירה פוגם וגורם להפריד את האות ה' האחרונה משם יהויה, וכמו שאמרו המפרשים שהמילה **תשובה** - היינו **תשוב** ה' דעל ידי התשובה הוא מחזיר ומשיב את האות ה' למקומה. וזה רמז הפסוק: **ואת אשר חטא** - אותו אדם שחטא, היינו שהחסיר מן הקדש - משמו הקדוש של הקב"ה, שהפריד את האות ה', **ישלם** - צריך להתוודות ולעשות תשובה לשלם ולהשלים את האות, והיינו **ואת חמישתו** - את האות ה' שהיא האות החמישית באותיות, **יוסף עליו** - לשם הויה ועל ידי זה יתכפר לו.